

endda under det, Staten byder. Eksempelvis skal jeg nævne, at det rige Vallø Stift, der ligger nede i min Valgkreds, til Trods for, at man i Aar der har faaet gennemført en Lønforhøjelse for Arbejderne, alligevel kun giver en Dagløn paa 1 Kr. 60 Øre for Mænd om Vinteren, 2 Kr. om Sommeren. Naar Talen rejses paa disse Steder om en Lønforhøjelse, møder man ofte det Svar: Ja, men Skovarbejderne i Statsskoven faa dog ikke mere end saa og saa meget i Dagløn; hvorfor skulle saa vi andre betale mere? Jeg henstiller, at man søger at raade Bod paa disse uheldige Forhold. Ved en Reform af Statsarbejdernes Lønforhold ville ikke alene disses Kaar blive bedre, men adskillige andre Arbejdere kunne derved faa Adgang til at faa forbedret ogsaa deres Kaar.

Der klages jo ret ofte over manglende Arbejdskraft paa Landet. Jeg tror, man tør tilskrive den Omstændighed en væsentlig Del af Skylden herfor, at Lønnen er saa lav og vedblivende holdes nede paa et Lavmaal. Men i Stedet for at gaa den naturlige Vej: at yde bedre Løn, bedre Kost og bedre Forhold i det hele, har man nu i en Del Aar slaaet sig paa Indførsel af fremmede Arbejdere. Det forekommer mig, at der paa dette Punkt mangler en Lovgivning, der vil være i høj Grad af Betydning, ikke en Lovgivning, der forbyder Indvandring af fremmede Arbejdere, der søger at dæmpe op mod Russere og Polakker, eller hvem der ellers kan finde paa at søge til Danmark for at faa Arbejde. Gudbevares, lad dem, der ville se Danmark og søge Arbejde her, komme ind, lige saavel som Danskerne have godt af at rejse ud og lære udenlandske Forhold at kende. Men der bør sikkert lovgives mod den hensynsløse Indførsel, mod den Brutalitæt, der ofte vises mod de udenlandske Arbejdere, mod den daarlige Behandling, de faa, og navnlig mod det Punkt, som angaar deres Kontraktforhold, mod dette, at store Skarer af polske og russiske Arbejdere blive indførte, bundne til Kontrakter, som ere skrevne i deres Hjemland, hvor de ikke havde mindste Anelse om, hvilke Forhold de gik ind til i Danmark. Det er jo Landejendomsbesiddere og i særlig Grad de store Landejendomsbesiddere, der indføre disse fremmede Arbejdere. Det er de samme Folk, der ved andre Lejligheder ofte slaa paa de nationale Strengte og tale kønne Ord om Nationalfølelse, det er dem, der, naar det drejer sig om Arbejdere og Arbejdsløn,

fremfor at give en god Løn til danske Arbejdere, foretrække at indføre udenlandske Arbejdere, der finde sig i de Kaar og den Behandling, man anser for god nok til dem.

Jeg skal nævne, at det rige Vallø Stift ogsaa paa dette Omraade udmærker sig. Udbyttet af dette Stift, der vistnok besidder 2,700 Tdr. Hartkorn, gaar til de adelige Frøkener, som have Ophold dernede — det gælder i hvert Fald en betydelig Del af Udbyttet —, og Ledelsen af Vallø Landejendomme foregaar ved Hjælp af Mænd, som ere meget nationalt sindede; men til Trods derfor anvendes der Polakker paa dette Sted som paa saa mange andre Steder. Det viser sig da, at de nationale Følelser, Kærligheden til Fædrelandet, ikke naar saa langt, at den ogsaa kommer til at omfatte Arbejderne, hvis Kaar vedblivende ere i høj Grad daarlige paa dette Sted som paa andre Steder, og hvis Kaar ingenlunde forbedres ved, at man indfører fremmede Arbejdere, der trykke Lønnen for de danske Arbejdere.

Som sagt, det er ikke mod Indvandring, jeg kunde ønske en Lov, men derimod ønsker jeg en Lovgivning til Beskyttelse for de fremmede, fattige og ulykkeligt stillede Arbejdere, der i saa stort Tal føres ind i Landet. De blive, som jeg sagde, lejede, fæstede, eller hvad man vil kalde det, i deres Hjemland af en Slags Fæstemænd, de saakaldte Aufsehere, der faa dem til at underskrive en Kontrakt. Disse Fæstemænd tage det ikke altid saa nøje med Sandheden, naar de overfor Arbejderne omtale, hvorledes de Forhold ere, de skulle arbejde under. Jeg har haft Lejlighed til at tale med adskillige af de Folk, der ere blevne indførte her til Landet, og jeg har haft Besøg af mange af dem, baade Russere og Polakker, og derved faaet afsløret adskillige uhyggelige Forhold i saa Henseende.

Omtrent alle de Arbejdere, der indføres, ere bundne ved Kontrakter. Jeg har Oplysninger fra en Mængde Steder. Der oplyses, at af 25 Tilfælde var der afsluttet Kontrakt i Hjemlandet i de 23. Jeg skal som Eksempel paa dette Kontrakt-system nævne et særligt graverende Tilfælde, som er forefaldet i Sommer. Det var to Familier fra det indre af Rusland, der under Rejse for at finde Arbejde vare naaede til Posen, altsaa paa Grænsen mellem Rusland og Tyskland. Her bleve de fangede af en Aufseher, en Fæstemænd, og bleve af ham lokkede til at underskrive en Kontrakt. Jeg har læst denne Kontrakt,